

شهاب‌سنگ؛ دایناسورها را در زمستان جهانی دفن کرد

گروهی جهانی از دانشمندان می‌گویند برخورد یک شهاب‌سنگ بزرگ به کره زمین تنها توضیح معقول برای انقراض دایناسورها است...

گروهی جهانی از دانشمندان می‌گویند برخورد یک شهاب‌سنگ بزرگ به کره زمین تنها توضیح معقول برای انقراض دایناسورها است. به گزارش خبرگزاری رویترز این گروه دانشمندان امیدوارند بتوانند جار و جنجال در این مورد را که برای دهه‌ها باعث اختلاف نظر کارشناسان شده است، خاتمه دهند.

یک گروه 41 نفره از دانشمندان در سراسر جهان به بازبینی 20 سال پژوهش پرداختند تا علت انقراض به‌دوران کرتاسه دوران سوم (KT) را که باعث ایجاد "محیطی وحشتناک" در حدود 65 میلیون سال پیش شد و بیش از نیمی از گونه‌های حیاتی را از روی سیاره زمین محو کرد، معین کنند.

نظرات دانشمندان در این مورد به دو دسته تقسیم شده است، گروهی که این رویداد را ناشی از برخورد شهاب‌سنگ می‌دانند و گروهی که آن را به فعالیت آتشفشانی در فلات دکن جایی اکنون هند در آن قرار دارد، جایی که در آن رشته‌ای از فوران‌های ابرآتشفشانی که حدود 1.5 میلیون سال طول کشید، رخ داد.

جوانا مورگان از امپریال کالج لندن یکی از نویسندگان این بازبینی گفت: "ما اکنون با اعتماد زیاد می‌توانیم بگوییم که علت انقراض KT برخورد یک شهاب‌سنگ بوده است. این برخورد آتش‌سوزی‌های عظیم، و زلزله‌ای با اندازه بالای 10 در مقیاس ریشتر، و رانش‌های زمین در مقیاس قاره‌ای مولد سونامی را ایجاد کرد."

مورگان گفت "میخ آخر تابوت دایناسورها" هنگامی زده شد که مواد منفجرشده به درون جو وارد شدند، و سیاره زمین را در تاریکی فرو بردند، و زمستانی جهانی ایجاد کردند و "بسیاری از گونه‌های حیاتی که نمی‌توانستند با این محیط هولناک تطبیق کنند، از بین رفتند." دانشمندی که در این بررسی شرکت داشتند، کار دیرینه‌شناسان، ژئوشیمیست‌ها، الگوسازان آب و هوا، اختریف‌یکدانان و لرزه‌شناسان را که شواهدی در مورد انقراض KT

در 20 سال گذشته ارائه داده بودند، مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند.

به گفته این دانشمندان سوابق زمین‌شناختی نشان می‌دهند که این حادثه که باعث زوال دایناسورها شد، به سرعت به نابودی زیست‌بوم‌های دریایی و زمینی انجامید، و برخورد شهاب‌سنگ "تنها توضیح موجه برای این رویداد است."

پیتر شوتل از دانشگاه ارلانگن در آلمان، و سرپرست این تحقیق، گفت سوابق سنگواره‌ای به وضوح نشان‌دهنده یک انقراض جمعی گونه‌های حیاتی در 65.5 میلیون سال پیش است، زمانی اکنون به نام حد مرز کرتاسه - پالئوژن خوانده می‌شود.

به گفته این دانشمندان علیرغم شواهد از آتشفشانی فعال در هند، زیست‌بوم‌های دریایی و خشکی در 500000 سال پیش از حد مرز کرتاسه - پالئوژن، تنها تغییر اندکی را نشان دادند که بیانگر آن است که انقراض در آن زمان شروع نشده و به علت آتشفشانی‌ها به وجود نیامده بود.

گرت کالینز، یکی دیگر از این محققان از امپریال کالج، گفت که برخورد شهاب‌سنگ باعث "روزی هولناک" شد که پایان دوران حکمرانی 160 میلیون ساله دایناسورها را رقم زد، اما در عین حال روزی بزرگ برای پستانداران هم بود.

او در تفسیری بر این بررسی نوشت: "انقراض KT لحظه‌ای اساسی در تاریخ کره زمین بود، که نهایتاً راه را برای انسان‌ها به عنوان گونه حیاتی غالب در کره زمین گشود."